

[Boligministeren.]

8 medlemmer og et repræsentantskab på 16 medlemmer. Halvdelen af disse pladser besættes af bankernes garantikapital, og når der er tegnet supplerende garantikapital på andre 60 mill. kr., besætter denne garantikapital den anden halvdel af pladserne. Indtil den supplerende garantikapital er tegnet, besættes denne anden halvdel af pladserne af organisationer for byggeriet, og her kan Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber atter besætte halvdelen af pladserne

Bankerne har muliggjort instituttets start ved deres tilsagn om garantikapitalen på 60 mill. kr. De har derfor forbeholdt sig, at bestyrelsens formand skal udpeges blandt de bestyrelsesmedlemmer, som vælges af bankernes garantikapital, og bestyrelsens formand er også formand for repræsentantskabet.

Hvis udviklingen skulle forme sig således, at instituttet skal opløses, kan instituttets formue ikke udloddes til garanterne. Der er truffet aftale om, at midlerne da skal anvendes til fremme af fremtidigt byggeri. Instituttet får altså samme almennyttige karakter, som f. eks. sparekasser og kredit- og hypotekforeninger har.

Der er mellem parterne enighed om, at instituttet bør forholde sig politisk neutralt i spørgsmål, der vedrører den løbende boligdebat. Fællesorganisationens repræsentanter har givet udtryk for, at det næppe vil være sandsynligt, at der — i hvert fald i en årrække — vil blive tegnet væsentlige beløb i garantikapital af de almennyttige boligselskaber. Man må, siger fællesorganisationen, sikre de enkelte selskabers konsolidering, ligesom man må forbeholde sig adgang til før eller senere selvstændigt at tage aktivt del i byggeriets finansiering, eventuelt ved oprettelse af et finansieringsinstitut, og det vilkår er tiltrådt af bankerne.

Vi har altså opnået, hvad vi tilsigtede både med det oprindelige forslag og med de ændringsforslag, der blev stillet under anden behandling. På den ene side har vi tilpasset lovforslaget således, at de forskellige forslag til oprettelse af institutter nu dækkes af bestemmelserne, og vi har på den anden side åbnet rimelige muligheder for, at der senere kan oprettes et eller flere nye institut-

ter, hvis der skulle vise sig at være behov derfor.

Bankerne har, som aftalen viser, ikke ønsket monopol. Der har fra alle sider været enighed om, at der burde være adgang til fri konkurrence på lige vilkår.

Jeg føler trang til fra denne talerstol at sige tak til sparekasser, til banker og til sociale boligselskaber for deres torståelse af den opgave, lovforslaget stillede dem over for, og for deres beredvillighed til hurtigt at medvirke til en forstandig løsning til gavn for fremtidens byggeri. Den indsats, der her er ydet, får min fulde anerkendelse.

Inden jeg til slut gør op, hvor vi står i dag, må jeg indskyde et par vigtige bemærkninger om belåningen af kontor- og forretnings-ejendomme. En lov om boligbyggeri må, som det ligger i selve navnet, først og fremmest have til formål at støtte boligbyggeriet, medens andet byggeri i princippet må falde uden for lovens ramme. Vi blev derfor noget betænkelige, da vi så, at Danske Bankers Fællesrepræsentation i deres skitse regnede med, at det nye institut også skulle kunne yde lån til kontor- og forretnings-ejendomme. Spørgsmålet blev nævnt i folketingsudvalget, som kom til det resultat, at en sådan långivning måtte baseres på særlige obligationsserier. Jeg henviser herom til folketingsudvalgets betænkning og det, der er sagt i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 til forslag til lov om boligbyggeri. Under de forhandlinger, som boligministeriet har ført efter anden behandling, har vi med parterne drøftet dette spørgsmål yderligere. Ved disse drøftelser er det blevet klart, at det nye institut ikke vil gå ind i finansiering af kontor- og forretnings-ejendomme som en generel ordning. Man vil kun yde den slags lån, hvor forholdene måtte tale derfor. Man tænker navnlig på, at det ud fra byplanmæssige betragtninger kan være anbefalelsesværdigt, at der opføres et vist kontor- og forretningsbyggeri i tilknytning til større boligområder, og man tænker endvidere på det kommende saneringsbyggeri, hvor saneringsområders centrale beliggenhed ofte kan tale for, at der bliver bygget kontor- og forretnings-ejendomme på en del af de ryddede arealer. Nærmere regler om denne afgrænsning vil blive optaget i instituttets vedtægter.